

Στους Δελφούς ήταν αφιερωμένος ο έκτος Παιάνας του Πινδάρου, γραμμένος γύρω στα 470 π.Χ. Σ' αυτόν, ο ποιητής εμφάνιζε τον θεό Απόλλωνα χολωμένο με τις θηριωδίες του Νεοπτόλεμου στην Τροία. Απόφασή του ήταν να μην του επιτρέψει να ξαναδεί τη μητέρα του. Έτσι, όταν ο Νεοπτόλεμος και οι Μυρμιδόνες του μπήκαν στα πλοία και κίνησαν για τη Σκύρο, ο θεός τους χτύπησε με θαλασσοταραχή που τους έριξε στην παραλία της Ηπείρου. Εκεί, ο Νεοπτόλεμος έγινε βασιλιάς των Μολοσσών. Κάποια στιγμή, αποφάσισε να επισκεφθεί τους Δελφούς. Βρέθηκε στον χώρο του μαντείου την ώρα που οι δούλοι έκοβαν τα σφάγια των θυσιών και τα διένειμαν στους επισκέπτες. Μια μερίδα κρέας δόθηκε και στον Νεοπτόλεμο. Ο ήρωας θεώρησε πως η μερίδα δεν του άξιζε: Δεν ήταν από καλό μέρος του σφαγίου ή ήταν πολύ μικρή. Άρχισε να φωνάζει πως δεν του συμπεριφέρονταν όπως έπρεπε σε ένα βασιλιά κι έκανε φασαρία μεγάλη. Θύμωσε ο θεός, έβαλε ένα βέλος στο τόξο του και τον σημάδεψε. Ο Νεοπτόλεμος έπεσε νεκρός.

Ο παιάνας έγινε δεκτός με θυμό. Οι Αιγινήτες προσβλήθηκαν, καθώς ο Νεοπτόλεμος ήταν δισέγγονος του δικού τους Αιακού. Και οι άνθρωποι του ιερατείου των Δελφών ενοχλήθηκαν καθώς στον εκεί τάφο του προσφέρονταν θυσίες κάθε χρόνο, ενώ κυκλοφορούσε η άποψη ότι ο Νεοπτόλεμος και η γιαγιά του, η Θέτιδα, είχαν κύριο ρόλο στη γιορτή των Ξενίων, όταν ο θεός καλούσε τους ήρωες σε γεύμα. Με τον παιάνα του Πινδάρου, οι Δελφοί εμφανίζονταν να τιμούν ως ήρωά τους έναν αιμοσταγή που έστηνε καβγάδες για ψύλλου πήδημα. Ο Πινδάρος πήρε το μήνυμα. Μόλις δυο τρία χρόνια αργότερα, στον έβδομο Νεμεόνικο, ανέφερε και πάλι τον Νεοπτόλεμο. Αυτή τη φορά, εντελώς διαφορετικό. Οι θηριωδίες στην Τροία δεν υπάρχουν κι ούτε στην ιστορία ανακατεύεται ο Απόλλωνας:

Ο Νεοπτόλεμος έφυγε από την Τροία για τη Σκύρο αλλά η θαλασσοταραχή τον έριξε στην Ήπειρο. Μόλις έγινε βασιλιάς των Μολοσσών, ξεχώρισε σπουδαία κομμάτια από τα λάφυρα και τα πήγε στους Δελφούς να τα αφιερώσει στον θεό. Για κακή του τύχη, έπεσε σε ένα καβγά για τη διανομή των μερίδων από τα σφάγια και κάποιος από αυτούς που τσακώνονταν τον μαχαίρωσε κατά λάθος. Στους Δελφούς έπεσε θρήνος. Τον έθαψαν με τιμές και τον λάτρεψαν ως ήρωα των Δελφών!

Τα πράγματα αποκαταστάθηκαν.

(τελευταία επεξεργασία, 19 Ιουνίου 2022)